

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112202168
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112202168.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľov: 1/ T. B., bytom Tr. T. O. XX, Z., 2/ V. G., bytom J. XXX, E., 3/ J. M., bytom Q. XXX, 4/ F. O., bytom Q. XXX, 5/ X. F., bytom I. Q. XX, 6/ F. F., bytom F. XX, Z., 7/ Q. F., bytom Q. XX, Z., 8/ J. H., bytom C. XXX, C. -G., 9/ V. Q., bytom X. B. XX, O., 10/ M. Q., bytom J. 9, Z., 11/ X. V., bytom L. XX/X, Z., 12/ D. R., bytom X. XX, O., 13/ X. V., bytom A. XX, 14/ P. V., bytom J. XXX, 15/ P. V., bytom R. L. XXX/Xc, O., všetci zastúpení JUDr. Libušou Péteriovou, advokátkou, so sídlom Farská 1, Nitra, proti odporcovi: KOBRA S.B.S. spol. s r.o., so sídlom Mojmírovce 995, IČO: 36 531 006, zastúpený JUDr. Kamilom Bereseckým, advokátom, so sídlom Farská 33, Nitra, o vyplatenie odstupného, o odvolaní navrhovateľov v 1. až 9. rade a v 11. až 15. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 7Cpr/1/2012-238 zo dňa 7. decembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu v tejto časti vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľov v 1. až 9. rade a v 11. až 15. rade podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) pre späťvzatie návrhu a zároveň rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP o trovách konania tak, že navrhovateľom v 1. až 9. rade a 11. až 15. rade uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania, a to navrhovateľovi v 1. rade v sume 92,04 eura, navrhovateľovi v 2. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 3. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 4. rade v sume 92,04 eura, navrhovateľovi v 5. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 6. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 7. rade v sume 548,02 eura, navrhovateľovi v 8. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 9. rade v sume 92,04 eura, navrhovateľovi v 11. rade v sume 104,99 eura, navrhovateľovi v 12. rade v sume 92,04 eura, navrhovateľovi v 13. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 14. rade v sume 117,93 eura, navrhovateľovi v 15. rade v sume 117,93 eura. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovatelia v 1. až 9. rade a 11. až 15. rade vzali návrh v celom rozsahu späť a odporca so späťvzatím súhlasil, v dôsledku čoho priznal odporcovi náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP, pretože navrhovatelia procesne zavinili zastavenie konania. K vyčíslenej náhrade trov konania iba uviedol, že právny zástupca odporcu si v zákonnej lehote písomne vyčíslil trovy právneho zastúpenia, ktoré spočívajú v prevzatí a príprave zastúpenia zo dňa 07. 05. 2012, písomnom podaní zo dňa 11. 05. 2012, v účasti na pojednávaní zo dňa 02. 10. 2012 (odročené - 1 odmeny) a z účasti na pojednávaní dňa 30. 10. 2012, pričom hodnotu jedného úkonu právnej služby si právny zástupca navrhovateľa vyčíslil v zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb.

Navrhovatelia v 1. až 9. rade a 11. až 15. rade v zákonnej lehote napadli uznesenie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania odvolaním, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že trovy právneho zastúpenia odporcovi súd neprizná. V odvolaní dôvodili tým, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nevezal do úvahy skutočnosť, že pred podaním návrhu navrhovatelia komunikovali

nielen s odporcom, ale aj s Inšpektorátom práce a Agentúrou S+L s.r.o., pričom obdržali iba odmietavé, strohé a fakticky nič nehovoriace vyjadrenia. Súd mal preto predovšetkým skúmať, či s ohľadom na tieto skutočnosti, t.j. na okolnosti výpovede a tzv. „prechodu práv z pracovnoprávných vzťahov zo zákona“, navrhovatelia skutočne zavinili zastavenie konania, či zastavenie konania nebolo zavinené celkom, resp. sčasti aj odporcom. Vytýkajú súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal skúmaním existencie predpokladov pre aplikáciu § 150 OSP, teda či v danom konaní neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania na strane odporcu. Podľa ich názoru tieto podmienky splnené boli, nakoľko odporca nepredložil pri prvom úkone všetky dôkazy, na ktoré sa odvolával, vo veci postupoval a konal neštandardne nielen voči navrhovateľom ako zamestnancom, ale aj voči ďalšiemu zamestnávateľovi a jeho konanie odôvodňovalo podanie žaloby pre prípad odmietnutia vyplatenia odstupného, vo veci podal jedno spoločné vyjadrenie, pričom k výške vyčísleného odstupného sa nevyjadroval a poukazovali na to, že priemerná mesačná mzda navrhovateľov nedosahuje ani výšku výpočtového základu pre výpočet trov právneho zastúpenia. V doplnení odvolania zo dňa 23. 01. 2013 dotknutí navrhovatelia vytkli tiež nesprávne vyúčtovanie náhrady trov právneho zastúpenia, ako aj jeho nejasnosť, neurčitosť, nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť dôvodiac tým, že predmetom pojednávania dňa 30. 10. 2012 nebol návrh navrhovateľov, nakoľko už deň pred týmto pojednávaním predložili súdu späťvzatie návrhu. Namietajú vyčíslenie trov právneho zastúpenia zo dňa 26. 11. 2012, ktoré sa odvoláva na § 10 ods. 1 a § 13 ods. 3 advokátskej tarify, ktoré súd aj odporcovi bez zmeny priznal, pričom z neho nie je zrejmé, aký matematický postup bol pri výpočte trov uplatnený, nie je totiž možné zistiť, či jednotlivé sumy trov právneho zastúpenia boli vypočítané v súlade s advokátskou tarifou.

Odporca, v konaní zastúpený právnym zástupcom, k odvolaniu navrhovateľov v 1. až 9. rade, 11. až 15. rade v písomnom vyjadrení uviedol, že dôvody uvádzané v odvolaní navrhovateľov sú právne irelevantné dôvodiac, že neuvedenie judikatúry nemôže byť dôvodom nepriznania práva na náhradu trov konania. Samotný nedostatok právneho odôvodnenia nemôže mať za následok naplnenie požiadavky odvolateľov. Taktiež skutkové okolnosti, zakladajúce nárok na zaplatenie odstupného, nemôžu byť dôvodom nepriznania práva na náhradu trov konania, skutočnosť, či navrhovatelia podali jeden návrh alebo viac návrhov, má vplyv na výšku náhrady trov. Pripomienka sociálneho postavenia účastníkov konania sama o sebe nemá bez ďalšieho dokazovania význam na rozhodnutie ohľadne náhrady trov konania. V tomto smere neprodukovali žiadne dôkazy. Pojednávanie dňa 30. 10. 2012 v trvaní od 14.00 hod. do 15.15 hod. bolo vykonané, bol vypočutý navrhovateľ v 10. rade a odporca. Na tomto pojednávaní boli účastníkmi konania všetci navrhovatelia a to, že sa ho nezúčastnili, prípadne, že súd o ich návrhu na späťvzatie návrhu na začiatku pojednávania nerozhodol, nemá vplyv na uplatnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Nestotožnil sa s námietkou navrhovateľov, týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia priznanej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, nakoľko vyčíslené boli príslušné úkony právnej služby, základ pre výpočet odmeny, ako aj právne zdôvodnenie. Nesúhlasí s použitím ustanovenia § 150 OSP, nakoľko navrhovateľmi uvádzané dôvody nie sú takými dôvodmi, ktoré má toto ustanovenie na mysli, keďže navrhovatelia v odvolaní nepoukazujú na osobitosť konania a ani na sociálny aspekt. Z uvedených dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne a žiada, aby odvolací súd toto uznesenie potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 221 ods.1 písm. f), h) OSP zrušiť a vec v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP, ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní účastník nemôže v zmysle ust. § 205 ods. 1 OSP uviesť a namietat' konkrétny nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia podali súdu návrh, ktorým sa domáhali vyplatenia odstúpného od odporcu. Po vykonaní čiastočného dokazovania súdom, doručení vyjadrenia odporcu k podanému návrhu, predložení vypovedania zmluvy o poskytovaní súkromných bezpečnostných služieb zo strany zmluvnej strany Slovnaft, a.s., oboznámení zamestnancov o prechode práv a povinností a menného zoznamu dotknutých zamestnancov, ako aj po vytyčení pojednávania na deň 02. 10. 2012, na ktorom právna zástupkyňa navrhovateľov žiadala pojednávanie odročiť s tým, že do najbližšieho termínu súdu oznámi, či navrhovatelia trvajú na podanom návrhu, zobrali navrhovatelia v 1. až 9. a 11. až 15. rade svoj návrh písomným podaním zo dňa 29. 10. 2012, doručeným súdu dňa 30. 10. 2012 o 7.10 hod., v celom rozsahu späť a navrhli súdu konanie zastaviť. Dôvod späťvzatia návrhu navrhovatelia v tomto podaní neuviedli. Dňa 30. 10. 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnili navrhovatelia v 10. a 11. rade a ich právna zástupkyňa, za odporcu štatutárny zástupca a právny zástupca. Právna zástupkyňa navrhovateľov na začiatku tohto pojednávania predložila súdu písomné doplnenie faxového podania o späťvzatí návrhu navrhovateľov v 1. až 9. rade a navrhovateľov v 11. až 15. rade s tým, že navrhovateľ v 10. rade na podanom návrhu trvá a žiada, aby súd jeho nárok prejednal. Po predložení písomného vyčíslenia nároku na náhradu trov konania zo strany odporcu dňa 28. 11. 2012, napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľov v 1. až 9. rade a 11. až 15. rade zaviazal k náhrade trov konania.

Rozhodujúc o odvolaní navrhovateľov v 1. až 9. rade a 11. až 15. rade (odvolateľov) v tejto veci, odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa nie je v napadnutom výroku o trovách konania preskúmateľné z nedostatku dôvodov, keďže výrok o náhrade trov konania nie je v zmysle § 169 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 157 ods. 1, ako aj ustanovenia § 146 ods. 2 OSP v napadnutom uznesení vôbec odôvodnený. V tomto smere len uvedenie, z akého zákonného ustanovenia súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal, je úplne nepostačujúce, nakoľko v súdnom rozhodnutí musí byť náležite zhodnotený, prečo o náhrade trov konania rozhodol tak, ako uviedol vo výroku napadnutého uznesenia. Nedostatok riadneho odôvodnenia tak má za následok nepreskúmateľnosť predmetného uznesenia, čím bola odvolateľom odňatá možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, a tým aj možnosť efektívneho využitia procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaním. Súd prvého stupňa v tomto svojom rozhodnutí neuviedol dôvody, pre ktoré rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP, v čom spočíva zavinenie odvolateľov v zastavení konania, pričom iba samotné konštatovanie, že odvolatelia procesne zavinili zastavenie konania, a preto súd náhradu trov konania priznal odporcovi, je absolútne nepostačujúce, zakladajúce jeho nepreskúmateľnosť. Taktiež z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, akými postupmi súd prvého stupňa dospel k výške priznanej náhrady trov konania odporcovi, odvolaciemu súdu z tohto uznesenia nebolo zrejmé, ako jednotlivé náhrady vypočítal a aké ustanovenia Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v danej veci aplikoval.

Nakoľko v prejednávanvej veci navrhovatelia v 1. až 9. rade a 11. až 15. rade vzali návrh späť, odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa sa mal predovšetkým zaoberať skutočnosťou, či navrhovatelia skutočne,

s poukazom na všetky okolnosti daného prípadu, zavinili zastavenie konania a aj tým, či v danej veci nie sú splnené podmienky pre uplatnenie ustanovenia § 150 OSP (aj keď túto skutočnosť namietali navrhovatelia až v podanom odvolaní) a až po zistení týchto okolností mohol rozhodnúť o náhrade trov konania. Odvolací súd poznamenáva, že pri zastavení konania v zásade platí pre rozhodovanie o náhrade trov konania aplikácia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a iba v prípade, ak súd dospeje k záveru, že účastník konania zavinil zastavenie konania (čo môže byť aj späťvzatie návrhu bez uvedenia dôvodu), môže postupovať podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP, pričom je nevyhnutné toto svoje rozhodnutie riadnym a úplným spôsobom odôvodniť. Následne, ak súd prvého stupňa náhradu trov konania účastníkovi prizná, je v zmysle ustanovenia § 169 ods. 1 OSP (uplatňujúc analogicky ustanovenie § 157 ods. 2 OSP) povinný uviesť dôvody, ktoré ho k tomuto záveru viedli, ako aj postup, akým výšku priznanej náhrady trov konania vypočítal a aké ustanovenia príslušnej vyhlášky použil.

Z uvedených dôvodov, keďže súd prvého stupňa v zmysle uvedených záverov nepostupoval, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o trovách konania, pričom svoje rozhodnutie i náležite zdôvodní v intenciách § 157 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.